

KERK & leven

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

34

2022

WEEKKRANT

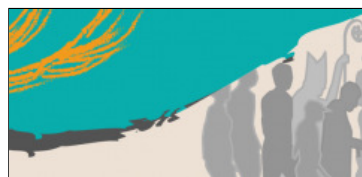
24 AUGUSTUS

JAARGANG 83

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS
SINT-ANTONIUS
DON BOSCO

BESLUITEN SYNODAAL OVERLEG IN 5 KRACHTLIJNEN

Afgelopen werkjaar konden gelovigen zich in synodaal overleg uitspreken over hun ideeën voor de kerk. Hieronder kan je vijf krachtlijnen lezen die terug te vinden zijn in het nationaal verslag.

Onze droom: een solidaire Kerk

We dromen van een Kerk die een **verbindende rol** kan spelen, die openstaat voor levengevende kerkplekken en oog heeft voor de veranderingen in de maatschappij. Een Kerk die **solidariteit en wederzijdse ondersteuning** beleeft, die openstaat voor andere levensbeschouwingen. We dromen van een Kerk die inclusief is, bemoedigend, gastvrij voor iedereen, zonder onderscheid of oordeel, barmhartig en vreugdevol. Een Kerk die ons zendt in de wereld en naar mensen toegaat daar waar ze leven.

Diversiteit in het priesterschap

De Katholieke Kerk zou in haar leer nog meer mogen inzetten op diversiteit. Net als in de Oosters-Katholieke Kerken, zou ook in de Rooms-Katholieke Kerk het **gehuwde priesterschap** mogelijk moeten worden. In groot respect voor christelijke Kerken die na diepgaand overleg de beslissing hebben genomen om het gewijde ambt voor **vrouwelijke kandidaten** open te stellen, vragen we verdere reflectie zodat de Katholieke Kerk in de toekomst de roeping van vrouwen tot het priesterschap kan erkennen.

De uitsluiting van bepaalde thema's van de theologische agenda staat immers haaks op een synodale cultuur in onze Kerk.

Relaties en seksualiteit niet veroordelen

Voor samenwonende koppels, homoseksuele koppels en hertrouwde uit de echt gescheiden personen wordt gevraagd dat de Kerk hun vraag naar erkenning (ritueel en sociaal) beantwoordt vanuit een **interpretatie** van relaties en seksualiteit **die meer in overeenstemming is met het gebod van liefde**.

Jongeren en nieuwkomers

De verwachting van jongeren is om een eigentijdse Kerk te zijn, met aandacht voor **begrijpbare liturgie** waarin zij kunnen participeren. Ze verwachten dat we inzetten op **(digitale) communicatie** en op authentieke geloofsgetuigen die hen het christelijk verhaal leren kennen.

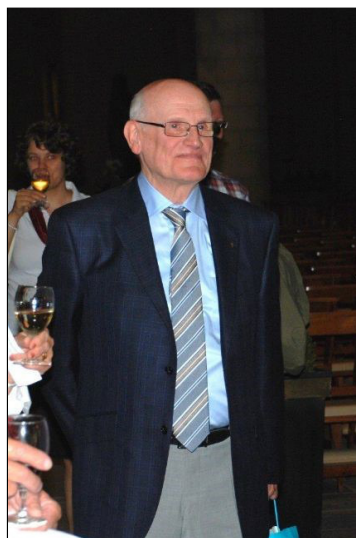
Er is een breed gedeeld aanvoelen dat de boodschap van de Kerk niet aansluit bij het leven van mensen in onze samenleving vandaag. Voor mensen die buiten het christelijke geloof staan, slagen we er nauwelijks in op een inspirerende manier getuigenis af te leggen van wat ons drijft. Voor wie toenadering zoekt, vallen we terug op **verkondiging en catechese** die **niet aanstekelijk genoeg** zijn en dus niet werken. Voor wie mee komt vieren, gebruiken we **liturgische taal** die **vervreemdend** werkt. We moeten werk maken van vertaling en vertolking van de Blijde Boodschap voor de concrete context van onze samenleving.

Kerk is zoveel meer dan zondagsmis

Er is ook behoefte aan **nieuwe plekken**, buiten de parochies, om geloofservaringen op te doen en bruggen te slaan tussen verschillende wegen van innerlijkheid, om de weg van het **christelijke gebed** te gaan.

gepubliceerd op www.kerknet.be op maandag 11 juli 2022

Jan François 60 jaar priester

Jan François

Sint Lambertusparochie 3010 Heverlee

“Als de ziel luistert, spreekt het al een taal dat leeft.”

Jan citeert spontaan deze regel uit het gedicht van Guido Gezelle wanneer ik hem vraag naar zijn godsbeeld en zijn geloof vraag. Hij kan zich geen leven zonder God voorstellen en hij noemt zijn geloof een gave. Een gave die hij meekreeg van thuis en die hij, zovele jaren later en na 60-jarig priesterchap, nog altijd de zijne mag noemen.

Twijfel was er wel eens, niet aan God, wel aan de Kerk. Toch heeft hij zich in de Kerk gelukkig gevoeld, dat benadrukt hij vaak in het gesprek dat ik met hem had naar aanleiding van zijn jubileum. We delen het graag met onze lezers.

Meester Jeroom

Als kind groeide Jan op in Herfelingen, een dorp dicht bij de taalgrens, in een gezin met 4 kinderen was hij de tweede in rij. Vader was een natuurmens en gaf de liefde voor de natuur door aan Jan. Hij was actief in het parochieleven, de pastoor was vriend aan huis. Ze

leefden sober maar hadden niets tekort. Grootmoeder woonde bij het gezin in en bad 's avonds bij de Leuvense stoof de rozenkrans voor.

Jan spreekt vol lof over de kwaliteit van het lager onderwijs in de school van hoofdonderwijzer meester Jeroom. Hij drong er op aan dat Jan voor zijn humaniora naar het klein seminarie in Mechelen zou gaan. Zo verliet Jan op elfjarige leeftijd het dorp en werd intern ver van huis.

Gedragen als priester

De priesteropleiding volgde Jan in het Groot Seminarie in Mechelen. In 1962 volgde de wijding. Hij was amper 23, de jongste van zijn kring. Het tweede Vaticaans Concilie stemde hem hoopvol.

De liturgische vernieuwingen en de grotere inbreng van de leken: hij zou mee aan de weg timmeren om ze te realiseren.

Dan ontplooidde zich een rijk gevulde carrière. In Puurs was hij 11 jaar onderpastoor en proost van alle jeugdbewegingen.

De latere benoemingen in het dekenaat van Leuven brachten Jan in de boeiende parochiegemeenschappen van Heverlee en Bertem. De medewerking van vele mensen droeg hem, maakte hem als priester sterker.

Vrienden over heel de wereld

Jan kijkt ook met veel voldoening terug op zijn internationale contacten. Verschillende volkeren, godsdiensten en culturen kwamen zo op zijn pad. Hij ontmoette hen in zijn parochies maar ging ook naar hen toe in Brazilië en Sri-Lanka. Hij vertelt een anekdote die veel indruk maakte. Op bezoek bij Tamil-vluchtelingen uit Sri-Lanka en Zuid-India maakte hij en Hindoe-viering mee in de jungle. Er werd gebeden rond het heilig, en daarna werd op

een, bananenblad rituele rijst rondgedeeld. Op het einde vroegen de mensen om hen te zegenen.

Zo had Jan vrienden over heel de wereld en woonde een jong Tamil-gezin kort bij hem in in Heverlee.

Priester zijn ziet hij als een verrijkende ervaring. Je mag met mensen meegaan van de geboorte tot de dood. Al is dat laatste – vooral de dood van kinderen en jonge mensen – hard om dragen. Je kan geen antwoord geven op de vraag hoe het lijden te verzoenen valt met een God van liefde. Al kan lijden ook de mensen ten diepste samenbrengen.

Het voelt als thuiskomen

Hij vindt het jammer dat de vernieuwing die is ingezet met het Tweede Vaticaans Concilie is gaan stokken. Wat zou het mooi zijn als ook de vrouw ook tot priesterschap zou toegelaten worden of als het priestercelebaat wordt losgelaten. Hij vindt het jammer dat de jeugd massaal afhaakt. Ook ziet hij een grote armoede op vlak van roepingen, priesters, kloosterlingen en leken. Daarnaast betreurt hij het afnemen van geloofskennis. Toch zullen kleine kernen blijven en zullen christenen zich blijven inzetten. Andere vormen van geloofsbeleving zullen nodig zijn.

Jan besluit met zijn dankbaarheid uit te spreken voor de laatste jaren in Terbank. Hij is blij in deze gemeenschap te mogen voorgaan. Het voelt als thuiskomen. Dat gevoel is wederzijds. We zien Jan graag voorgaan. Als geen ander informeert hij naar onze levens en toont hij interesse in onze vreugdes en zorgen.

Wij vierden het 60 jaar priester zijn van Jan op zaterdag 18 juni 2022 in de viering van 18.30 u in de kerk van Terbank. Iedereen was er welkom.

Colofon

ALGEMENE REDACTIE

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom

Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN

Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS

Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO

Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS

Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO

Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO

Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS

Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS

Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 28 augustus

22ste zo door het jaar
10 u. Woord en communiedienst
Voorganger: Gaston Eyermans
Lector: Ronny Van de Gaer
Zang: Eddy Van Espen
Orgel: Raoul Vereecken

Zondag 4 september

23ste zo door het jaar
10 u. Woord en communiedienst
Gedachtenis Louise Leonard, Eugène Haine en zoon Luc
Voorganger: Lieven Dries
Lector: François Barrette
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Anna Rusakova

DON BOSCO

Zondag 4 en zondag 18 september

Zondag 2 en zondag 16 oktober
Dinsdag 1 november Allerheiligen en zo 18 nov.

De werkgroep liturgie bezorgt de teksten van de vieringen, ook als die wegvallen, aan de parochianen. Op de website www.ademtocht.be zijn de teksten ook terug te vinden.

SINT-ANTONIUS

Zondag 28 augustus

22ste zondag door het jaar C
11 u. viering met CD-muziek
Voorganger: Myriam Neves
Assistent: Mathieu Voets
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 4 september

23ste zondag door het jaar C
11 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: Mathieu Voets
Assistent:
Lector: Kaat Gorissen
Homilie: Mathieu Voets
Beelden: Leo Swinnen

Extra is altijd leuk

Mijn oog blijft even haken als ik in een artikel in een weekblad lees: ‘Ze zochten een dubbelbloed acteur en dus kwamen ze bij mij terecht.’ Wat heerlijk dat die term ‘dubbelbloed’ zo snel ingeburgerd is geraakt. Mensen met ouders uit twee verschillende roots, hebben een dubbel erfgoed. Niet halfbloed, zoals we dat vroeger noemden, vanuit onze zeer eenzijdige witte bril. Maar dubbel zo rijk en dus dubbel gezegend. Zo hoor ik ook heel vaak de term ‘pluspapa’ en ‘plusmama’, of ‘pluskinderen’ vallen. Onze oude volkssprookjes maakten dat ‘stief’ nooit meer neutraal kon klinken. Jarenlang circuleerden er allerlei alternatieven, die het geen van allen haalden vanwege te vergezocht of te ingewikkeld. Maar plusmama, dat is precies wat

het kan zijn: een extra paar ogen die met liefde naar een kind kijken, een extra paar handen om het te koesteren als dat nodig is. Plus is niet in de plaats van, maar gewoon extra. Een extra volwassene in de buurt van je kinderen om mee een oogje in het zeil te houden, om in te springen indien nodig, om mee stootblok of buffer te spelen, om een andere stem te (laten) horen.

Het is niet allemaal rozengeur en maneschijn. Niet bij de dubbelbloed mensen, die nog altijd last hebben van discriminatie, ondanks hun mooie naam. En niet bij de plusfamilie waar mensen elkaar soms blijven ervaren als vijanden in plaats van bondgenoten. Maar toch vind ik het een goed teken dat juist de gunnende woorden het haalden. De woorden die niet focusten op de machtsstrijd of de inperkingen, maar die ruim baan gaven aan de kansen en de voordelen. Het doet mijn geloof in de mensheid weer wat stijgen. Alle beetjes helpen.

Kolet Janssen (<https://www.koletjanssen.be/blog/extra-is-altijd-leuk/>) gepubliceerd op 7 april 2022

SAMANA - DINSDAG 20/09

ZinVindersAvond

Een blik op de zin van het leven, na corona.

Corona staat sinds maart 2020 synoniem voor een wereldwijde crisis. Meer dan ooit stelde deze pandemie de zinvragen op scherp: wie is de mens? Wat zijn we waard? Hoe gaan we om met kwetsbaarheid en eenzaamheid?

Tijdens de **ZinVindersAvond** blikken we samen terug: wat heeft de voorbije periode met ons gedaan? Hoe zijn we daarmee omgegaan?

Samen blikken we ook vooruit: wat leerden we hieruit over zin geven en zin vinden? Samen met een

mantelzorger, een persoon met een chronische ziekte en een Samana-vrijwilliger werpen we een blik op de zin van het leven.

Organisator: Provincie Vlaams-Brabant en Brussel
Doelgroep: Iedereen binnen Samana
Wanneer: dinsdag 20/09 van 19:30 tot 22:30 u.
Waar: Platte-Lostraat 541, 3010 Kessel-Lo
Prijs: gratis
Inschrijven:
<https://mijn.samana.be/#/activities/details/98673?redirect=activities>

MEDITATIE IN DE CHRISTELIJKE TRADITIE

*Bidden wij om **moed** om de uitdagingen die vandaag op ons afkomen niet uit de weg te gaan.*

Dat we leren geloven in een nieuwe, veranderde tijd. Dat we niet angstvallig vasthouden aan wat geen leven meer biedt, maar vertrouwen op de levensadem van God, die alle mensen bezielt.

*Bidden we om **openheid** naar mensen van andere godsdiensten en overtuigingen.*

Dat we de bescheidenheid leren om bij elkaar in de leer te gaan, meer geboeid door wat ons met elkaar verbindt dan krampachtig zoekend naar wat ons boven de ander uittilt.

*Bidden we om **verbondenheid** met elkaar.*

Dat we elkaar tot steun mogen zijn in het zoeken naar betrouwbare wegen die de kwaliteit van het menselijk leven ten goede

de komen op weg naar een mensheid die samen zit aan één gedeelde tafel.

Jef Wauters – Uit de viering van 3 juni 2012 in het Don Boscocentrum

Hoewel je meditatie zeer goed alleen kunt beoefenen, doet het toch ook deugd om het in groep te beleven. Onze samenkomsten gaan door **in het Don Bosco centrum**. Afhankelijk van de beschikbaarheid zal de bijeenkomst doorgaan in de grote zaal of in Ademtocht.

Data 2022 meditatiegroep:

Maandagen van 20u tot 20.30u - Vrijdagen van 10u tot 10.30u

Augustus 2022: Maandag 29 augustus 2022

September 2022: Maandagen 12 en 26 en vrijdagen 2 en 16 en 30 september 2022

Oktober 2022: Maandagen 10 en 24 en vrijdagen 14 en 28 oktober 2022

Katrien Rombouts

GSM: 0498 84 10 43
katrien.rombouts@hotmail.com

Kalenderblaadje

Twee, drie of meer, die een ander in huis, op hun schouders nemen, een zieke, een verarmde, een gevluchte of verstrikte:
die zijn de Naam van God in ons midden.

Twee, drie of meer, die hebben ingezien dat macht en geld geen mens tot vrede strekken, die gaandeweg besluiten om arm van geest te leven:

die zijn de Naam van God in ons midden.

Twee, drie of meer die hun hart hebben gezet op mededogen en compassie, hun handen op breken en delen en die zo doende al meer en meer zichzelf uit handen geven:
die zijn de Naam van God in ons midden.

Maria, wees gegroet

Maria, wees gegroet.

Deze gemeenschap, groet je.

Wij kijken je aan, we spreken je aan, in het vertrouwen dat jij ook naar ons omziet.

We groeten je zoals Elisabeth het deed toen ze overgelukkig was met je bezoek.

We groeten je met allen die, waar ook ter wereld, je zoeken in een belevaartsplaats of waar ook.

We groeten je als moeder voor zovelen.

Voor mensen op de vlucht, mensen in oorlogsgebieden, mensen in eenzaamheid,

mensen die ziek zijn...

Jij bent bekommert om hen.

We groeten je in naam van al die mensen die, al is het maar even, een blik werpen op je beeltenis in een kerk, living, slagveld, grot, tuin of boom, ...
We groeten je en daarom zingen we je toe...

Magnificat anima mea Dominum

Uit de St-Franciscusviering van 15/8/2022

LICHT VOOR MENSEN DIE ONS DIERBAAR ZIJN (Deel 1)

Inleiding: welkom
We steken de Paaskaars aan.

Licht voor mensen die ons dierbaar zijn; bij wie we de wacht willen houden, licht voor mensen die gestorven zijn, sommigen in eenzaamheden licht voor onszelf – dat we niet in het duister ronddwalen maar dat we de weg naar binnen durven gaan...

En we zeggen samen: *Gezegend het licht van deze morgen. Gezegend ieder woord dat kracht geeft en bezielt. Gezegend ieder van u, om wie je bent, om wat ons samenbrengt, in naam van wie wij noemen: Vader, Moeder, Zoon en Geest.*

Laten we beginnen met een tekstje van **Toon Hermans**:

Het geldt voor alle mensen wie of wat 'jook bent, Luist'ren naar de ander is een groot talent. Aldoor luisteren naar jezelf, dat misleidt ontieliglijk want de eigen akoestiek is ongehoord bedrieglijk.

Het voordeel van aan te sluiten bij een gemeenschap is: dat je niet alles moet uitvinden. Je kan inspiratie vinden bij verschillende bronnen: woorden van andere mensen, gedichten, bijbel-teksten, verhalen en liedjes.

Maar de teksten van vandaag hebben bij mij veel vragen opgeroepen.

In **het boek Prediker** lezen we: Wat heeft de mens aan al zijn zwoegen en tobben? Deze tekst brengt ons bij een liedje van de onlangs overleden **zanger Juul Kabas**. Hij zong: 't Zijn zotten die werken....je wordt er niet rijk van, je wordt er zo moe van. (In De Standaard stond een tekst van Marc Reynebau: Juul Kabas redt de economie. ... de eenzijdig-

ge fixatie op de werkzaamheidsgraad dient een beperkte ideologische agenda die mensen arm houdt, uitput en ziek maakt.)

Maar... werken is toch gezond? Goed voor jezelf en voor wat je daarvoor bijbrengt voor de **Paulus** – in zijn **brief aan de kristenen van Kolosse** - zegt het anders: “Maak radicaal een einde aan de afgoderij, zoals hebzucht. Bekleed u met de nieuwe mens. Dan is er geen sprake meer van heiden of jood, slaaf of vrije mens”

Laat ons maar eerst zingen:
Vervul dit huis met hart en geest

Vervul dit huis met hart en geest, met aandacht voor de kleinen. Dat al wie hier naar binnen gaat hen noemen zal de zijnen.

Wees hier opnieuw verbeeldingskracht, geef taal en toon aan dromen. Geef stem aan wat verborgen bleef, laat hier jouw rijk maar komen.

Wees kracht en troost voor jong en oud dat niemand hoeft te vrezen als hij zich inzet voor jouw rijk want dood heet daar verzeen.

Lezingen
Uit de brief aan de christenen van Kolosse (3, 1-5 9-11)

Broeders en zusters Zint op het hemelse, niet op het aardse. Maak radicaal een eind aan immorele praktijken: ontucht, onzedelijkheid, hartstocht, begeerlijkheid en de hebzucht die gelijk staat met afgoderij. en beliegt elkaar niet meer. Gij hebt de oude mens met zijn gedragingen afgelegd en u bekleed met de nieuwe mens die op weg is naar het ware inzicht, terwijl hij zich vernieuwt naar het beeld van zijn schepper. Dan is er geen sprake meer van Griek of jood, besnedene of onbesnedene, van slaaf of vrije mens. Daar is alleen Christus, alles in allen.

Lucas 12, 13-21
In die tijd zei iemand uit het volk tegen Jezus: “Meester, zeg aan

mijn broer dat hij de erfenis met mij deelt. “Maar Jezus antwoordde hem: “Man, wie heeft Mij over u tot rechter of verdeler aangesteld?” En hij sprak tot hem: “Pas op en wacht u voor alle hebzucht! Want geen enkel bezit, – al is dit nog zo overvloedig – kan uw leven veilig stellen.”

Een woordje
Drie soorten vragen en enkele lessen die ik wil onthouden.
Hoeveel aandacht geef ik aan bezit, zekerheid zoeken, voorzienig leven, zonder dat ik er van bezeten word? En zonder dat dit ten koste van anderen is?

Hoeveel ikkigheid (een woord van Dirk Dewachter) is gezond? Wat is een goed evenwicht tussen ‘zelfstandig leven’ en anderzijds betrokken zijn op anderen? bv. Kan ik met gemak zeggen: ‘ik heb nu geen tijd’. Hoeveel beroep mogen anderen op mij doen? Hoe hard trek ik me de zorgen van de anderen aan?

Hoe kijk ik naar de problemen, de crisissen in de wereld? Deze week hoorde ik: wij (in België) hebben ons part aan energie en grondstoffen al opgebruikt. Vanaf nu leven we op kosten van een ander. Onze voetafdruk is al zo groot dat we op andermans terrein komen.

En ander nieuws, waar we amper nog iets van horen: in de buurt van 't Klein Kasteeltje slapen nog steeds mensen buiten. Afgelopen week rond de 100. Ook als hun inschrijving lukt, blijkt dat er tekort is aan opvangplaatsen.

Hoe zorgeloos mag ik leven?
En dan wat ik wil onthouden...
De mens is sterfelijk vanaf zijn geboorte. (op onze kast staan meer gedachtenisprentjes dan geboorteaankondigingen). Maar, de mens is ook ‘geboortelijk’ tot aan zijn dood. Het is een nieuw woord voor mij. Het woord van Paulus ‘Bekleedt u met de nieuwe mens’ wordt zo concreet: Ik las over een vrouw die in de laatste dagen van haar leven begon te schilderen; een droom van haar die ze nooit had gerealiseerd.

seerd.
We moeten niet overdrijven in het belang hechten aan hebben. Wie wordt er beter van? Als we samen iets hebben, kan ik er ook van genieten.

Niet meer verstrooid niet meer verloren, nieuwe mens in ons geboren
Wij bidden en viëren, verzamelen ons tegen het spel van de macht. Tegen het heersen van sterk over zwak, tegen de moedeloosheid die om ons heen wordt uitgezaaid.

Wij bidden en viëren, verzamelen ons tegen het elk voor zichzelf, tegen de angst voor anders en vreemd, tegen de lege, de eenzame dagen opdat wij een nieuw vertrouwen wagen.
(Carlos Desoete)

Geloofsbelijdenis
Wij geloven in het verhaal van God met de mensen.
Dat Hij ons tot leven roept, dat Hij ons bestemt tot elkaars geluk en tot vrede.
Wij geloven in een wereld zonder grenzen, in mensen die samen op weg gaan.

Wij geloven in open handen van mensen, Die elkaar groeten met handen vol vrede, Die in vertrouwen elkaars vreugde willen zijn.
Wij geloven in de houding van mensen, wereldwijd, Die elkaar bevestigen en bemoedigen.

Wij geloven in de goedheid van mensen, die elkaar de ruimte geven om vrije en gelukkige mensen te worden.
Wij geloven in de hand die deelt, in het woord dat vrijspreekt, in de liefde die in mensen is neergelegd, Opdat wij elkaars bondgenoten worden, Op weg naar morgen.

Wij geloven in God met ons, die mensen voorgaat, En die met ons meegaat in Jezus, de Messias.

Wij geloven dat Hij zal voltooien wat Hij in mensen begonnen is, wij

godsvolk wereldwijd en Hij God met ons.

Wij geloven in de toekomst die ons wordt toegezegd, Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, tranen gedroogd en de dood voorbij, Want zie : Hij maakt alles nieuw.

Tafelgebed
...Met gebroken brood versterken wij de honger naar een leven in overvloed, , en met vergoten wijn, verhevigen wij de dorst naar een geheelde samenleving.

Omdat Jezus het ons heeft voorgegaan en met aandrang vroeg om het te blijven doen herhalen wij deze gebaren. En wij bidden:
Geef ons aandacht en geduld voor mensen. Geef ons een oprecht hart en een levend geweten. Laat ons oog hebben voor het visioen van vrede dat alleen werkelijkheid wordt als wij onze handen in elkaar slaan.

Slotgebed
Adem over ons Dat we genieten van het werk van onze handendelen de vruchten van de aarde Loven al wat groeit en bloeit
Dat we met alle schepselen leren leven maak ons zusters en broeders Hoeders van het alle leven Vrienden van de aarde.

Mededelingen
*Begin juli hebben we **Rony Timmermans** gevierd. De zoneploeg die het feest organiseerde dankt ons voor de ontvangst. De omhaling voor een goed doel heeft 980 euro opgebracht.
*Een kaartje voor **André Gelin** (in Vogelzang) en voor **Paula** (in het Booghuis).
***Lichtjes voor vrede.** 6 augustus Herdenking Hiroshima en Nagasaki. Pax Christi Vlaanderen met Vredesbeweging Leuven.

Lieve Neukermans
Uit de viering van 31 juli 2022 in het Don Bosco centrum

ZONDAGS- OF WEEKENDTUSSENDOORTJE

Lieve Neukermans

Leve de vakantie

't Is vakantie, nog even. Waarschijnlijk welverdiend. Stop alle zorgen in je plunjezak. We gaan op reis. 't Is genieten geblazen. We schudden alle problemen van ons af.

Ze zijn met steeds meer: mensen die zich aan de actualiteit niets meer gelegen laten. De vakantie is voor hen daarvoor de uitgelezen tijd. Al dat negatieve nieuws: gewoon niet meer bekijken of beluisteren. “Ik kan daar niet meer tegen” zeggen velen en dus zijn ze alleen nog bezig met... het lekker eten, het zalig nietsdoen, het samenzijn met vrienden en geliefden, de prettige uitstapjes, de Tour de France, de festivals en al wat het ontspanningsleven te bieden heeft.

Dit mag en moet misschien allemaal. Maar... bescheiden vraagje: is dit geen struisvogelpolitiek? De kop in het zand. Want de boze wereld verdwijnt niet omdat je er de ogen voor sluit. En op termijn kan dat catastrofale gevolgen hebben. Niet enkel voor deze aardbol, maar ook voor jou persoonlijk en voor de mensen die je dierbaar zijn.

Waarover gaat het? Over de oorlog aan de oostkant van Europa. Over de oprukkende klimaatverandering. Over het stikstofdossier. Over de groeiende kloof tussen extreem rijk en extreem arm. Over de vluchtelingen en asielzoekers. Over de aanzwellende macht van extreemrechts.

Ja, maar wat kunnen we daaraan doen? Wij zijn toch machteloos?

Neen, dat zijn wij niet. Maar het vraagt wel dat we de handen aan de ploeg slaan. Waakzaamheid heet dat in het Nieuwe Testament. Kun je daarvan een voorbeeld geven?

Ik las er op 1 juli één in De Standaard. Onder de titel ‘Komaan, Boerenbond en CD&V, recht je rug!’ Hoofddocent rurale sociologie aan de UGent, Joost Dessein, heeft het er over de landbouw in Vlaanderen. Sinds de Tweede Wereldoorlog, uitgedragen door de Boerenbond, heet die: schaalvergroting, intensivering en specialisatie garanderen een economisch rendabele landbouw- en voedingssector.

Maar het systeem wankelt. Dit soort landbouw leidt tot een exploitatie van natuurlijke hulpbronnen (bodem, water, biodiversiteit...). Er kan de Vlaamse boeren niets ten kwade geduid worden. Zij zijn niet indivi-

duel schuldig. Velen van hen willen zelfs andere paden bewandelen en tegen het systeem ingaan.

We kunnen drastisch van koers veranderen. Daartoe moeten beleid en vakorganisaties klare taal spreken en de boeren een toekomst bieden. Duidelijk uitspreken dat een fundamentele transitie onafwendbaar is. Boerensyndicaten zorgen voor een goede begeleiding en waar nodig voor een zachte uitdoving. Minister Brouns ontwikkelt met alle betrokkenen een beeld van hoe de landbouw in Vlaanderen er in de toekomst moet uitzien, denkend vanuit het algemeen maatschappelijk belang en volop bewust van de klimaatproblematiek.

Tot zover Joost Dessein.
Dit hoeft een deugddoende vakantie niet in de weg te staan. Integendeel.

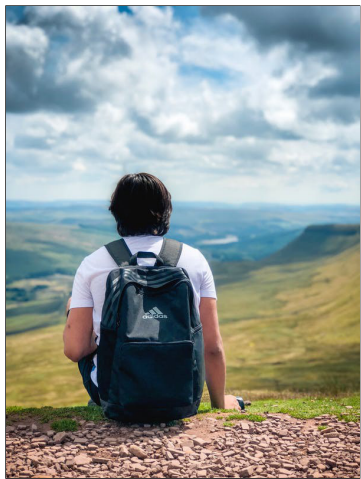
Want op deze dag gedenken wij dat Maria, in volheid is opgenomen bij U en bij Jezus, uw Zoon.
Door haar Ja-woord kon uw Zoon mens worden in deze wereld. Zij nodigde Hem uit om in Kana met zijn eerste teken de overvloed van Gods liefde te tonen. Zij was bij Hem onder het kruis en met de apostelen heeft zij gebeden om de komst van de Heilige Geest. Zij stond aan het begin van uw kerk en ook nu geeft zij vrouwen en houvast aan allen die om haar voorpraak vragen. Zij wijst ons de weg om steeds meer op U en op haar zoon en onze Heer Jezus te vertrouwen. Zij sterkt ons om in dienstbaarheid en liefde Jezus na te volgen. En daarom danken wij U en met haar en met alle heiligen loven en aanbidden wij U met dit lied van dank en vreugde: Looft God ten allen tijde, o mensen prijst de Heer. *Uit de St-Franciscusviering van 15/8/22*

Rony-dag 4

Zocht jij vorige week ook vruchteloos naar het Rony-huifkar-bezoek aan Vlierbeek? Wel hier is het dan.

PELGRIM ZIJN IS ...

Pelgrim zijn is je pelgrimsstaf nemen en op weg gaan, je kleine zekerheden verlaten om te ervaren wat en wie de Grote Zekerheid is, en daarop mogen steunen, als op een staf.

Pelgrim zijn is onderweg-zijn met een lege broodzak en je toch rijk voelen; weer thuis komen met een rugzak vol onvergetelijke herinneringen.

Pelgrim zijn is je een stuk van de Weg voelen worden, je over bergen en grenzen heen werken, geloven dat het Doel voor je ligt.

Pelgrim zijn is in de schoonheid van de natuur iets van de Kunstenaar vermoeden en geloven dat Hij ook jou wil kneden, vormen, dat Hij ook in jou zijn schoonheid wil leggen.

Pelgrim zijn is het brood breken met anderen en méér terug krijgen dan je gegeven hebt, je leven delen met een vriend en voelen dat de Andere mee stapt.

Pelgrim zijn is je laven aan de bron en ervaren hoe leven-gevend water kan zijn, is op zoek gaan naar de diepste bron van jouw leven.

Pelgrim zijn is het kruis van jouw leven niet langer wegstoppen

maar het opnemen en ontdekken dat je het dragen kan.

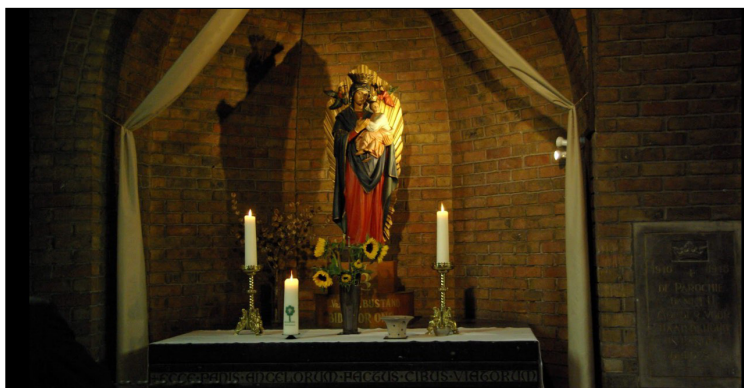
Pelgrim zijn is de steen, die je meezeult, onderweg achterlaten, en nieuwe stenen vinden om met je leven iets moois te bouwen.

Pelgrim zijn is fluiten van vreugde omdat je - doorheen veel zweet en moeite - het Doel in zicht krijgt.

Pelgrim zijn is jouw kleine hand in Zijn grote hand leggen, geloven dat jouw Naam in Zijn palm geschreven staat, vertrouwen dat Hij je draagt en nooit laat vallen.

Pelgrim zijn is een schelp vinden, er blij om zijn, maar ook weten dat het maar een halve schelp is, er zeker van worden dat je pas lééft als je jouw oren, jouw handen, als een schelp opent voor anderen. *Luc Herbots*

We zetten een kaarsje bij Maria

Er op vertrouwend dat Gij God als een aandachtige vader of moeder luistert naar de noden van uw kinderen, komen wij bij U met onze vragen, vandaag bijzonder op voorpraak van Maria:

We zetten vandaag een kaarsje bij Maria in naam van allen die leven doorgeven, behoeden en verzorgen. Maria, spreek voor hen ten beste bij ons aller Vader opdat zij vervuld mogen worden met warme liefde en oprechte verantwoor-

delijkheid.

We zetten een kaarsje bij Maria in naam van alle zieke en eenzame mensen, waar ook ter wereld, vandaag bijzonder voor allen die lijden of herstellen van Corona. Maria, spreek voor hen ten beste bij ons aller Vader opdat zij steun en troost kunnen vinden.

We zetten een kaarsje bij Maria in naam van allen die omwille van hun geloven weerstand en onbe-

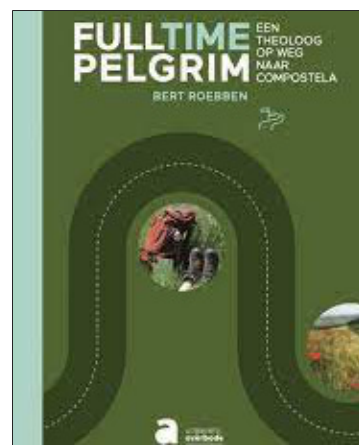
grip en zelfs vervolging moeten verduren. Maria, spreek voor hen ten beste bij ons aller Vader opdat zij kunnen blijven vertrouwen op Jezus uw Zoon en de nodige steun en troost van medemensen mogen ervaren.

We zetten een kaarsje bij Maria voor ons allen hier aanwezig. Maria, spreek voor hen ten beste bij ons aller Vader opdat wij straks bemoeidigd, vreugdevol en dankbaar weer naar huis kunnen gaan

We zetten ook een kaarsje bij Maria in herinnering aan al onze overledenen, speciaal voor hen die een bijzondere verering hadden voor Maria... Maria, spreek voor hen ten beste bij ons aller Vader opdat zij volop kunnen genieten van de liefde en de aanwezigheid van U en van Jezus uw Zoon

Uit de St-Franciscusviering van OLV Hemelvaart 15/8/2022

‘Fulltime pelgrim. Een theoloog op weg naar Compostela’

Bert Roebben (theoloog en parochiaan in de parochie Heilig Hart, Kessel-Lo) koesterde al lang de droom om een lange pelgrimstocht te ondernemen. Op Pinksterdag 2021 trok hij zijn wandelschoenen aan en vertrok op een tocht van 600 km. In een maand tijd trok hij van Leuven naar Vézelay, een middeleeuwse parel van de Morvan, waar de relieken van Maria Magda-

lena bewaard worden. In het boek bundelt Roebben zijn ervaringen van onderweg en nodigt de lezer uit spiritueel mee te stappen. Thema's als kwetsbaarheid, dankbaarheid, angst en verlangen passeren de revue.

‘De camino verdraagt, tenminste als zelfstandig naamwoord, enkel de mannelijke vorm. Maar als levende realiteit overstijgt hij de binaire code van mannelijk en vrouwelijk. Hij is niet één maar duizend wegen. Hij is een weg die moet gaan worden. Hij wordt ontsloten door mannen en vrouwen die zich op pad begeven en hem betekenis verlenen. Hij laat zich niet opsluiten in elkaar uitsluitende grootheden. Hij is inclusief. Hij neemt je mee, of je nu man of vrouw, oud of jong, gelovig of ongelovig bent.’ (Bert Roebben)

Boek is te bestellen in de gewone boekhandel voor de prijs van 24 euro

De leesclub

Mensen komen samen om allerlei redenen: om plannen te maken en taken te verdelen, om te evalueren, om bij elkaar hun nood te klagen en steun te zoeken, om plezier te maken en dagelijkse dingen uit te wisselen. Maar in onze leesclub komen we samen omdat we allemaal met opzet hetzelfde boek hebben gelezen. Eerst wisselen we een aantal algemeenheden uit. Wat we van de stijl vonden. Of de plot op alle punten geloofwaardig was. Of we de personages overtuigend en levensachtig vonden. Of we gegrepen werden door het verhaal of er ons doorheen moesten worstelen. We vermelden scènes of zinnen die ons zijn bijgebleven. We bespreken de titel en de afbeelding op de cover. Maar hoe later op de avond, hoe meer we spreken over de personages alsof ze onze hardleerse vrienden, onze onverbeterlijke collega's of onze trouweloze familieleden zijn. We winden ons op over hun keuzes of schudden ons hoofd over hun gedrag. We hebben hen in ons hart gesloten en we eigenen ons dus het recht toe om ons aan hen te ergeren of hen te bespotten. We gooien er ons eigen leven tegenaan om te bewijzen dat het ook anders had gekund. Of om te ondebouwen dat wat het personage

deed of zei juist de enig mogelijke optie was. Want we doen allemaal soms dingen waarvan we weten dat het fout gaat lopen, maar waar we tegen wil en dank toch mee verdergaan. We zuchten glimlachend om de hartverscheurende menselijkheid van onze personages en leggen daar ons eigen traject van vallen en opstaan naast. De zinnen die we citeren zeggen plots ook iets over onszelf.

Wat de een zegt, roept iets onvermoeds op bij de ander. We hebben elkaar nodig om meer te lezen in wat we gelezen hebben. Uit die oefening putten we vreemd genoeg moed. De roman werkt als een hartversterker. Na afloop begrijpen we iets meer van onszelf en iets meer van de wereld om ons heen.

Een leesclub is dus een vorm van troost voor het leven. Wie er eenmaal van geproefd heeft, raakt er al gauw aan verslaafd en kan het niet meer missen. En dus spreken we met nauwelijks verholten voorpret weer een volgende titel af. Op naar de volgende leesclubavond.

Kolet Janssen (<https://www.koletjanssen.be/blog/de-leesclub/>) gepubliceerd op 25 maart 2019